

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo tertius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

Dñica. XVII. post Trinitatis

Ius em vel trn nates q̄ oculos v̄l' nasuz
vel facie. Fra z dñs q̄nq plus honorat in
feriores q̄ superiores. Et sic erūt nouissimi
mi p̄m: z p̄m nouissimi vt h̄r Matt. x.

Licet. zc.

Prim⁹ ar. Ut rū ois morbo peti gra
duatus recurrēs p̄ penitētiā ad ch̄m
medicū: inueniat grā curatiua: Gide
dñica. iij. post epiph. sermōe p̄: no.

Alō ar. In p̄ced. zc. In isto dicen
dū de medicina p̄seruatua. Sūt ei
fuxta textum euāgelicū tria considerāda
q̄z p̄sideratio multū valet ad vicio p̄cō
ficationem et fugam.

Prīm⁹: est infallibilis ch̄ri scia.

Sēcōd⁹: est inexcusabilis petr⁹ insipia.

Tertīū: ē inexplicabilis dñi bēniolētia

Prīm⁹ est. zc. Nā post q̄ in euāgelio di
ctū ē. Et ip̄ obfubabāt eu: se q̄t. Et rñdēs
iesus dixit ad phariseos. Beda. Qd̄ dñ
rñdissē iesus ad h̄ respicit qd̄ p̄missum ē:
z ip̄ obfubabāt eu. Dñs em nouit cogita
tōes hom̄. Lerte hoc mltū dz corda pec
ator⁹ p̄fudere. Sēcōd⁹ ē zc. q̄ oñdī in
in hoc h̄ q̄ dñs interrogauit phariseos
dicēs. Si licz sabbato curare. At illi ta
cuerūt. H̄c postea. Et nō poterāt ad hec
rñdere sabbū. Theo. In sua interrogatōe
veridet eos sicut amētes. Deo em bñdīcē
re sabbatū ip̄. p̄hibent bona opa in eo.

Illa at dies q̄ bona opa nō admittit: ma
ledicta est. Beda. Merito interrogatōe ta
cent q̄ q̄qd dixerit z le dictū yidet. Nā
si licz sabbato curare q̄re salvatōe an cu
ret obseruant. Sīnd licz q̄re sabbato pe
cata curat. Sic ē in excusabil oim petr⁹
insipietia q̄ poti⁹ ad p̄priā volūtētē oculū
sūt h̄ntes: q̄ ad bei volūtētē z trāsitoria
magis q̄ eterna p̄siderātes existunt. In
q̄ maxia p̄sidiōe se dignos oñdūt. Deut.
xxvii. Hecce reddis dño pple stulte z in
sipiēs veniet aut̄ ips⁹ qñ oino p̄fusi suam
stultiā recognoscēt: z nimis tarde: qñ
dicēt illib⁹ Sap. v. Nos isensati vitā illo p̄.
zc. ḡ errauim⁹ zc. Quid ḡ pfuit nob⁹ sup̄
bia zc. Tertīū ē zc. q̄ phariseos execē
to syolebat ad lumen p̄stat̄ rñducere curās
corā eis hydropicū. Et rñdēs ad illos d̄
cit. Qui⁹ ym̄ asinus aut̄ bos in p̄teum
eadet: z nō cōtinuo extrahet illū die sab
bati. Beda. Lōpetēi exēpto solvit que⁹

stionē: vt ostendat eos violare sabbatū in
opere cupiditatēs qui eū violare arguit
in opere charitatē. Multi plati similes iſ
phariseis: plus solliciti de salute bestiarū
q̄z aiaz. In hoc itaq̄ dñs oñdit q̄ vene
rat hoies a putoe p̄cupiscētē extrahere
in q̄ demersi erant. In q̄ manifestat̄ ei⁹ be
niolētia. Cuius p̄sideratio nos inducē
re dz vt caueamus a petō: zī induratos
p̄fudere q̄ ad tā bēniolētū dñm queri no
luerūt. vñ sūt graviter increpādi. Exē
plū Matt. xj. Dñs im̄p̄operabat cūnta
tib⁹ q̄o p̄dicauerat dicēs. Ue tibi coroz
im. A. Gide ibi. Et tandem oibus indura
tis dace illud p̄ouerb. j. Vocati vos et
seministis. zc.

Et iūs ar. Aud. zc. Gide te re
cūtēns medicinā. Medicus em nr̄: dz
adhibuit diligētiā p̄ nobis. Audite ḡ qd̄
dicit lex. Illicitas. S. Sicuti. ff. de offi. p̄
sidiis. Euentus mortis medico q̄ diligē
sunt. p̄faturi nō dz. Et sic h̄r. xlvi. dif. c. vi.
Sufficit diligētiā adhibere quā p̄. Po
ne ḡ calum de eo qui non vult uti syru
p̄ sibi dato a perito medico q̄ posset p̄serua
ri futuris ifirmitatib⁹. Si ḡ talis i mor
bi intidat nō medicus s̄ ip̄e increpand⁹
est. Expone z applica. qm̄ magno p̄iclo
se exponit: q̄ ch̄ri medicinā p̄tenit. Eccl.
iij. Qui amat p̄iculū pibit in illo.

Pro eadē dñica. xvij. post trinitatē.
Sermo tertius.

Icet fabi
bato. zc. Vocati estis u
yna spe vocationis vestre.
Eph. iiiij. P̄sideratio h̄r⁹ vocatōis nos
hortat q̄rendā curationē aiaz. Est at
notanda triplex vocatio. Gide s̄ dñica.
iij. post trinitatē. Sermōe. vij.

Licet. zc.
Prim⁹ ar. An faciēti qd̄ in se est ne
cessario detur grā curatiua. Gide
do. iij. post trinitatē. sermō. ii.
Alcōs ar. In p̄ced. zc. In h̄ sermos
ne dicendū est de tercia q̄ est medici
na corroboratiua siue fortificatiua. quam
nobis ministrat dñs inducendo ad hūlit
atē p̄ quā roborat̄ aia spūolēt̄ h̄ lapsuz: siē
stabilit̄ h̄o cū sedet i uno. Dñs ḡ intēdēs

qui p̄mos accubit⁹ eligeret dicit ad illos lūtarie exalteabis. Cyrill⁹. Hoc dī fīm. dī
Lū inuitat⁹ fueris. Tē. Ubi tria nobis in iūnū iudiciū nō fīm hūanā cōsuetudinē fī
sinuantur s̄ideranda.
Primū: ē vanitas t̄pāl ambitiōis.
Scđm: ē vtilitas spūal hūiliatiōis.
Tertiū: ē eq̄tas final retributiōis.
Primū igf⁹ Tē. Uli di. Lū inuitatus fue
ris ad nu. n̄ dis. in p̄io lo. ne forte ho no ra
te sit inuita. ab illo z venies q̄ te z illū in/
uitauit dicat ti. Dā huic locū: z incipias
cū rubore nouissimū locū tenere. p̄s. Uli
di impū supexaltatū z eleuatū sic cedros
libani: trāsiui et ecce nō erat: q̄slui eūr nō
ix̄ Et in multū alijs q̄ p̄p̄ suā supbia deie
est inuit⁹ loc⁹ ei⁹. **S**cđo p̄pon⁹ vtilis
tas spūalis hūiliatiōis: cū dicit. Sz cūvo
car⁹ fueris ad nup. yader recū. in no. loco
vt cū venerit q̄ te inuitauit dicat tibi. A/
mice ascēde supius. Et tūc erit tibi glā
corā simul discubentib. Chr̄yo. Iubet
nos dñs in ultimo loco recubere nō soluz
vt corpe in nouissimo loco iaceam⁹: Sz ēt
aio: vt nouissimos nos eēdīm iuacemis
Sine cā em loco se hūiliat q̄ corde se p̄e/
fert. Notādū āt q̄ h dñs fī intēdit docere
quō adq̄rere debeam⁹ hūanā glaz: Sz ex/
plo adq̄redi hūanā glaz docet nos adq̄/
rere celestē gloria. Jō etiā hāc ac̄mōnitio
nē euāgelista parabolā vocat. Circa cui⁹
expositionē notandū p̄ triplices s̄t nuptie
ad q̄s inuitamur. Prime sūt nuptie cul/
pe. He celebrant inf aiam z diabolū p̄ cō/
sensum petī mortal. Et ad illas nos inui/
tat diabol⁹ p̄ mūciū prae suggestiōis: Sz
nō recubas in p̄mo loco p̄ peti delectatio/
nē: Sz in nouissimo s̄iderando s̄fusionē et/
nā. Grego. Domitanei est q̄d delectat:
Sz eternū q̄d cruciat. Scđe sūt nuptie grē
sz vniō aie cū deo. Ad has inuitamur p̄
scripturas p̄dicatiōes: z inspiratiōes: sed
nō discubas in p̄mo loco. i. noli extollī de
grā tibi collata. Greg. De medicina vene
nū facit q̄ de grā supbit. Tertiē s̄t nuptie
gle. Ad has vocat⁹ lucifer recubere vo/
luit in p̄mo loco. Elsa. xiiij. In celū cōscē/
dam Tē: Jō cecidit. vt habet ibidē. Sic z
q̄ p̄matū ambit. Ber. Ambi p̄matū: pos/
sider archidiaconatū: ascende ad epatū:
ḡdatim ascēdes: verūt̄vleg ad inferni no/
uissima descēdes. **T**ertio ponit⁹ eq̄tas
z. q̄ ois q̄ se exalteat hūiliabif sponte vel
coacte: die v̄l in futuro. Et q̄ se hūiliat yo

lūtarie exalteabis. Cyrill⁹. Hoc dī fīm. dī
q̄ plures ɔcupiscētes honores p̄sequi
tur. Alij xo se hūiliates inglo:ij remanet
Chr̄yo. Ne t̄meas honore tuo destrucio
si hūiliaveris teip̄m. Ita em magis extol
lis glia tua: ita maior efficis. Hec ē regni
ianua. Si voluerim⁹ magni apparere nō
erim⁹ magni sz z alijs dehonorableis
Exēplū habem⁹ i sathana. Elsa. xiiij. In
nabuchod. Dāsi. iiiij. Et i baldab. Dān.
v. Et in subbissimo antioch. q̄. Bach.
ix̄ Et in multū alijs q̄ p̄p̄ suā supbia deie
cti sūt. P̄s. Deiecasti eos dū alleuar. x̄.
Erit⁹ ar. Aud. zē. Lauete ḡa sup/
bia ne cū supbia deh̄ciamini. Nota/
te q̄d dī. xxviij. dis. c. Plimos. in fine. Er/
empla alioz nos cauere p̄monēt in futurū
Et sic dī. ff. locati. Si q̄s domū. h. i. Pre/
uidere dīq̄s q̄d cōtingere p̄t. Notate: si
essent due v̄s vna circa cacumen mōtis:
alia in valle plana z vidisses incedētes p̄
alta viā: turpiter corrientes. Alios aut
q̄ tēdebāt faciliter rsecure p̄uenētes: quā
pot⁹ illaz v̄la p̄ eligeres. Nō dubito q̄n
securiore. Expone z applica ad viā supbie
z hūilitatis notādo illud Grego. Sūidēt
issimū signū reproboz ē supbia: electorū
autem hūilitas.

Dōnica. xvij. Ser. j.

Zod est.

q̄ mādatū magnum in lege
Dāth. xxi. Gr̄as ago
deo meo ip̄. p̄ oibz vob̄ in grā dei: q̄ data ē
vob̄ in ch̄ro iefu. j. Lop. j. Magna q̄ppe
sūt oia legis mādata: q̄ a mag. f. a dō sūt
data. Deut. vij. Hec sūt p̄ceptra q̄ manda
uit dñs de⁹ v̄. Et p̄p̄ magnū finē data
sūt: q̄ obfuantib. b̄ndictio. p̄mittit: trans/
gressorib. vero maledictio. Deut. xj. En/
p̄ono vobis hodie b̄ndictioez z maledi/
ctionē zē. Itē magna sūt z rationabilissi/
ma Ro. viij. Lex quidē sancta z mandatū
sanctū iustū z bonū. Apparet ergo prece/
ptoz magnitudo. Tū ex p̄ceptoria aucto/
ritate: tū ex finis sublimitate: tū ex māda/
toz q̄litate. Multū ḡ conandū est ad eoz
obseruantia. Et p̄e beati sunt: quibus est
data gratia obseruandi. Propterea p̄au/
rr s̄